

Velikonoce 2026

ZPRAVODAJ

farností Bořitov, Dlouhá Lhota a Černá Hora

Úvodní slovo

Velikonoce s otevřenýma očima

Po zimě, umíme-li se dívat s otevřenýma očima, můžeme pozorovat určitý div přírody... skrytou obnovující sílu života v přírodě, jež na nás na všechny působí velice pozitivně. Podobně, jako pozorujeme tento zázrak v přírodě, můžeme prožít ještě hlubší probuzení k životu, prohlédneme-li ke smyslu velikonočních svátků. Hebrejský výraz pro Velikonoce je Pascha - to je přejítí, zahlédnout tedy, dojít až k tomuto Božskému přejítí – to je nalézt duchovní význam Velikonoc, Vzkříšení k životu v lásce, k důvěře, k odvaze k dobru, k radosti ze společenství.

Jedním z méně známým symbolů Velikonoc je zajíc s otevřenýma očima. To proto, že když zajíc spí - spí s otevřenýma očima. To má vyjadřovat postoj víry o veliké noci – bdít a být pozorný k události Velikonoc. Jinými slovy prožít Velikonoce s otevřenýma očima znamená, nezůstat jen u vnějších zvyků (pomlázka, mazanec, kraslice, rozkvetlá větev atd.), či u vnějškovosti obřadů, ale jít ještě dále, až dokud neprohlédnu až k božskému přejítí Vydávající a Obnovující se Lásky Boha k nám lidem. Zahlédnout toto velikonoční přejítí v nás křísí naději pro život, který nezaniká a který je radostí srdce a chce být sdílený.

Všem čtenářům farního zpravodaje přeji prožít takto Velikonoce s otevřenýma očima.

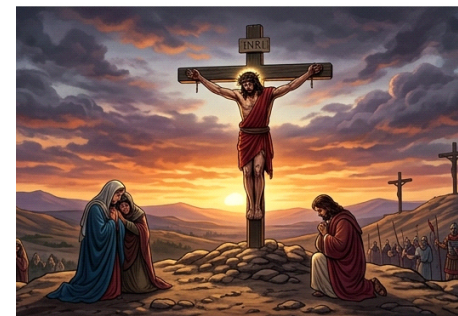
*Mgr. Jan Klíma, duchovní správce
farností*

Co nás čeká

Svatý týden a Velikonoce 2026

Velikonoční svátky letos připadají na začátek dubna – neděli Zmrtvýchvstání Páně budeme slavit 5. dubna. Předcházet jí bude Svátý týden, do kterého vstupujeme Květnou nedělí, kdy vychází také toto číslo farního zpravodaje.

Zelený čtvrtek nás přivádí do večera k Poslední večeři. Připomínáme si při ní ustanovení eucharistie i kněžské služby. Obřady se uskuteční v 17:00 v Černé Hoře a v 18:30 v Bořitově. Po bohoslužbě následuje chvíle tiché modlitby připomínající Ježíšovu modlitbu v Getsemanské zahradě. Kostel v Bořitově zůstane k tiché modlitbě otevřený stejně jako loni do 21 hod.

Velký pátek, den Ježíšova utrpení a smrti, je jediným dnem v roce, kdy se neslaví mše svatá. Je to také den přísného postu. Program začne v 8:00 v Bořitově společnou modlitbou breviáře (četba a ranní chvály). V 10:00 se od kostela vydáme na již tradiční křížovou cestu po křížkách kolem Bořitova (bude-li počasí příznivé). Velkopáteční obřady se budou konat v 15:00 na Dlouhé Lhotě, v 17:00 v Černé Hoře a v 18:30 v Bořitově. Součástí liturgie je čtení pašijí, starobylé velkopáteční přímlyvy a uctívání kříže. Během obřadů bude možné přispět do sbírky na Boží hrob v Jeruzalémě.

Na **Bílou sobotu** se ráno v 8:00 v Bořitově sejdeme ke společné modlitbě breviáře. Kostel bude v tuto dobu otevřen také k tiché modlitbě u Božího hrobu.

Vrchol celého liturgického roku přichází večer při **velikonoční vigílii**, která začne v 20:30 v Černé Hoře a bude společná pro všechny tři naše farnosti. Slavnost začíná před kostelem požehnáním ohně. Od nového světla se zapaluje velikonoční svíce a její plamen se postupně předává dál – od jedné svíčky ke druhé. Z temného kostela se tak pomalu stává prostor naplněný světlem, které připomíná Kristovo vítězství nad smrtí.

Pouť v Bořitově

V neděli **26. dubna 2026** oslavíme v Bořitově **farní pouť** ke cti patrona našeho kostela, **svatého Jiří**. Tato slavnost je každoročně příležitostí, kdy se jako farnost scházíme, abychom si připomněli svého ochránce a svěřili pod jeho přímluvu naši obec i celé společenství farnosti.

Společná slavnostní mše svatá pro všechny 3 farnosti začne v 9:30 hodin v kostele sv. Jiří v Bořitově. Srdečně zveme všechny farníky i hosty z okolních obcí, aby tuto slavnost prožili společně s námi.

Nasloucháme čtením z Bible o dějinách spásy, obnovujeme své křestní sliby a s radostí zpíváme velikonoční aleluja.

Na **Neděli Zmrtvýchvstání Páně** (5. dubna) budou mše svaté ve všech třech farnostech podle obvyklého nedělního rozpisu. Při bohoslužbách bude možné přinést si k požehnání velikonoční pokrmy.

Také na **Velikonoční pondělí** se budou mše svaté konat podle nedělního rozpisu.

Hasičská mše svatá v Bořitově

V neděli **3. května 2026** se v kostele sv. Jiří v Bořitově uskuteční **svatofloriánská mše svatá**, která začne v 9:00 hodin.

Svatý Florián byl římský voják a úředník, který na počátku 4. století podstoupil mučednickou smrt pro svou křesťanskou víru. Podle tradice byl za trest svržen do řeky Enže s mlýnským kamenem na krku. Postupně se stal jedním z nejuctívanějších světců ve střední Evropě a patronem hasičů a dalších povolání spojených s ohněm.

Budeme rádi, když se při této příležitosti společně setkáme k modlitbě za ochranu našich domovů, obce i všech, kdo slouží druhým.

Společná farní pouť 2026

V sobotu **16. května** se uskuteční autobusová **pouť do Babic, Lukova a Rokytnice** – míst spojených s budoucími blahoslavenými Janem Bulou a Václavem Drbolou.

Navštívíme obce, kde tito kněží působili a kde se odehrály události, které poznamenaly jejich život i celou naši církevní historii. Společně se pomodlíme na místech jejich působení a připomeneme si jejich svědectví víry a věrnosti v těžké době.

Pouť je příležitostí k setkání, společné modlitbě i k prohloubení poznání našich novodobých dějin. Zveme všechny generace – seniory, rodiny i mladé.

Bližší informace o odjezdu, ceně a přihlašování budou oznámeny v kostele a na vývěsce.

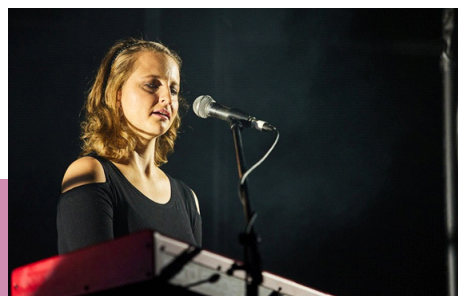
V pátek 29. května 2026 se bořitovský kostel znovu otevře v rámci celostátní akce Noc kostelů, jejímž letošním tématem je Odvaha. V Bořitově se tato akce konala naposledy v roce 2022 a o to větší radost máme, že se letos opět připojíme.

NOC KOSTELŮ

Odvaha může mít mnoho podob – někdy znamená zastat se druhého, jindy přiznat vlastní slabost nebo vyjít ze své jistoty. A někdy je to i docela prostá odvaha vstoupit do kostela, prostoru, který přesahuje naši každodennost a uchovává stopy generací před námi.

Program večera nabídne chvíle hudby, ticha i objevování historie tohoto starobylého místa.

Naše pozvání přijala inspirativní nevidomá klavíristka a zpěvačka Ráchel Skleničková. Vystupovala například s orchestrem na festivalu Pražské jaro a svým hlasem i hrou

Ráchel Skleničková

na klavír zaujala také Mira Žbirku, který pro ni složil a společně nazpívali píseň Čistý svět. Její citlivá a autentická tvorba se podle nás krásně propojí s atmosférou kostela i tématem večera. Vystoupí společně s hostem, který ji doprovodí na příčnou flétnu.

Románské fresky – objev, který stále překvapuje

vzácné fresky na kameni

Součástí programu budou také komentované prohlídky kostela, při nichž připomeneme jedinečné románské fresky. Ty jsou v posledních letech předmětem restaurátorského průzkumu a loni byla odkryta další část maleb u křtitelnice. Ukázalo se mimo jiné, že fragmenty malby pokračují přes celý roh a část z nich je dokonce malována přímo na kamenném

zdivu, což je podle restaurátorů velmi vzácné řešení.

Noc kostelů tak nabídne příležitost nejen k zastavení a poslechu hudby, ale také k objevování příběhů, které tento kostel uchovává už po staletí.

Podrobnější program zveřejníme brzy. Srdečně zveme všechny – místní i návštěvníky, věřící i hledající – aby se přišli na chvíli zastavit.

První svaté přijímání v našich farnostech

V letošním roce se v našich farnostech opět chystáme na slavnost **prvního svatého přijímání**. Děti se na tuto důležitou chvíli připravují během hodin náboženství i při společných setkáních, kde postupně poznávají význam eucharistie a života víry.

- V Bořitově se slavnost prvního svatého přijímání uskuteční při mši svaté v neděli **17. května 2026**.
- Na Dlouhé Lhotě děti poprvé přistoupí ke svatému přijímání v neděli **31. května 2026**.
- V Černé Hoře je tato slavnost plánována na neděli **21. června 2026**.

Prosíme farníky, aby děti na jejich cestě provázeli modlitbou a povzbuzením.

Farní den na Hradisku v Býkovicích

V neděli **14. 6. 2026** pořádá farnost Dlouhá Lhota pro všechny farnosti společný Farní den na Hradisku v Býkovicích.

Program bude upřesněn, zatím si rezervujte den v kalendáři. :)

Tradiční cykločundr

Od **pátku 8. 5. do neděle 10. 5. 2026** se koná již tradiční cykločundr s Pavlem Zukalem pro děti a mládež, kteří mají rádi dobrodružství a nebojí se přespát pod širákem.

Zájemci ať se přihlásí Pavlovi /kontakt přes o. Jana/.

Kalendář

Velikonoční program farností

Datum	Čas	Místo	Událost
29. 3. KVĚTNÁ NEDĚLE	7:30	Černá Hora	Mše svatá – květný průvod, pašije
	9:00	Bořitov	Mše svatá – květný průvod, pašije
	10:45	Dlouhá Lhota	Mše svatá – květný průvod, pašije
	15:00	Černá Hora – Paseka	Pobožnost křížové cesty
	15:00	Blansko	Velikonoční zpovídání
31. 3. (úterý svatého týdne)	18:00	Bořitov	Mše svatá, před i po mši zpověď
2. 4. ZELENÝ ČTVRTEK	17:00	Černá Hora	Obřady Zeleného čtvrtku
	18:30 - (21:00)	Bořitov	Obřady Zeleného čtvrtku Po obřadech kostel otevřený do 21:00 hod
3. 4. VELKÝ PÁTEK	8:00	Bořitov	Společná modlitba breviáře (četba + ranní chvály)
	10:00 - 13:00	Bořitov	Křížová cesta po Bořitově (sraz u kostela), cca 8.2 km
	15:00	Dlouhá Lhota	Velkopáteční obřady
	17:00	Černá Hora	Velkopáteční obřady
	18:30	Bořitov	Velkopáteční obřady
			Dobrovolná sbírka na Boží hrob v Jeruzalémě
4. 4. BÍLÁ SOBOTA	8:00	Bořitov	Společná modlitba breviáře
	20:30	Černá Hora	Obřady Vzkříšení (společné pro všechny tři farnosti)

5. 4. NEDĚLE VZKRÍŠENÍ	7:30	Černá Hora	Mše svatá
	9:00	Bořitov	Mše svatá
	10:45	Dlouhá Lhota	Mše svatá
6. 4. VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ	7:45	Černá Hora	Mše svatá
	9:00	Bořitov	Mše svatá
	10:45	Dlouhá Lhota	Mše svatá

Další plánované akce

Datum	Místo	Událost
18. 4. sobota	Židlochovice – Rajhrad	Pouť ministrantů z diecéze
26. 4. neděle	Bořitov 9:30	Společná poutní mše svatá ke cti sv. Jiří
3. 5. neděle	Bořitov 9:00	Hasičská pouť ke cti sv. Floriána
1. 5. pátek	Senetářov	Pouť rodin z blanenského děkanátu
16. 5. sobota	Babice – Lukov – Rokytnice	Autobusová pouť po stopách P. Jana Buly a Václava Drboly
17. 5. neděle	Bořitov	1. svaté přijímání dětí
24. 5. neděle	Černá Hora Bořitov Dlouhá Lhota	Slavnost Seslání Ducha Svatého
29. 5. pátek	Bořitov	Noc kostelů - přesný program bude upřesněný
30. 5. sobota	Černá Hora	150 let založení hasičského sboru (program bude upřesněn)
30. 5. sobota	Býkovice	Pouť – kaple Nejsvětější Trojice (17:00 bohoslužba)

31. 5. neděle	Dlouhá Lhota	1. svaté přijímání dětí
6. 6. sobota	Brno – BVV	Blahořečení P. Jana Buly a Václava Drboly - detaily v samostatném článku
7. 6. neděle	Bořitov Černá Hora Dlouhá Lhota	Mše svatá s průvodem Božího těla - přesný rozpis bude později upřesněný
14. 6. neděle	Dlouhá Lhota	Farní den na Hradisku v Býkovicích – společná mše svatá - čas bude upřesněný
21. 6. neděle	Černá Hora	1. svaté přijímání dětí

Z farního dění

Mariánská pouť Nový Jeruzalém v Černé Hoře

V úterý 11. listopadu 2025 byla v černoorském chrámu Páně sv. Vavřince uspořádána hnutím Nový Jeruzalém prosebná mariánská pouť, podnět k jejímu konání dal nyní již bývalý náš pan farář P. Jan Nekuda a katolický aktivista z Brťova pan Sedláček.

Pro ty, kterým je fenomén **Nový Jeruzalém** ještě neznámý, je třeba uvést: v začátcích tohoto hnutí stál P. Th Lic. Pavel Havlát, který byl již v roce 2000 hlavním celebrantem první poutě tohoto hnutí, dalším iniciátorem byl P. Jiří Bartoš, který kolem roku 2015 začal v Hlubokých Mašůvkách na Znojensku

pořádat v místním kostele jednou za měsíc poutě, při kterých se shromáždění věřící modlili za vzrůst víry v tomto příhraničním kraji, kde je křesťansko – katolické vyznání mezi místním obyvatelstvem rozšířeno pranepatrně.

Po několika málo letech byl již název Nový Jeruzalém zavedený a pevně spojený s poutěmi do Mašůvek a Vranova nad Dyjí. Následně se toto hnutí rozšířilo i do oblasti Rovečného a Bystrého u Poličky, tam bylo spojeno především s osobou jáhna Ladislava Kince. Na rozdíl od dvou center na Znojemsku, má tato, dalo by se říct, iniciativa z Vysočiny místní specifikum: celé společenství nejezdí na jedno stálé poutní místo, tento Nový Jeruzalém má tedy putovní ráz. V roce 2025 to byly např. poutě do Deblína, Křižanova, Velké Bíteše, Jimramova...

Černohorská pouť byla (samo sebou s pomocí farníků všech našich tří farností) v přímé režii aktivistů soustředěných kolem Ladislava Kince. Přivezli s sebou sochu Panny Marie, tu umístili v kostele na podstavec s osvětlením před evangelií stranou hlavního

oltáře, před obětním stolem pak byl obraz Panny Marie Matky lásky. Program poutě byl tento: po zahájení následovala společná modlitba růžence a při ní byla možnost ke svátosti smíření na pěti místech v kostele: ve zpovědnici, na dvou improvizovaných místech před bočními oltáři sv. Barbory a sv. Kateřiny, na dvou místech v bočních lavicích presbytáře.

Po růženci pouť pokračovala koncelebrovanou mší sv., předsedajícím a kazatelem byl P. ThDr. D. Škoda z Bučovic s asistencí „domácích“ duchovních P. J. Klímy, P. V. Knotka (Lipůvka) a blanenského děkana P. J. Čupra;

dále zde byl P. P. Papoušek (Deblín), P. T. Šíma (Olešnice) a jáhni V. Večeřa, L. Kinc, akolyta J. Zarboch (Bořitov) a ministranti (z Černé Hory M. Burian), přítomen byl též emeritní černohorský farář P. V. Valentík.

Po mši pak byla adorace a svátostné požehnání. Odhadem bylo přítomno 110 účastníků, takže kostel byl zhruba zaplněn a množství duchovních v presbytáři zde bylo dlouho nevídané, neobvyklé a na mysl především domácích věřících velmi povzbudivě působící.

Hlavním tématem této, v pořadí již 311. (!) poutě byly prosby o vzrůst víry v našem kraji, o nová duchovní povolání a o smír na celém světě. Po pouti byla socha P. Marie ponechána na svém místě v kostele až do druhé neděle adventní, mariánský obraz pak putoval tři týdny po domovech místních věřících (v každé farnosti jeden týden) spolu s modlitební štafetou za upevnění víry u nás. 11. prosince pak obraz i sochu organizátoři odvezli na další putovní pouť do farnosti Olešnice.

František Blažek

Mikulášská nadílka v Bořitově

V neděli 7. prosince zavítal do kostela v Bořitově svatý Mikuláš v doprovodu anděla.

Po krátkém a milém proslovu rozdál dětem připravenou nadílku, která jim udělala velkou radost a vykouzlila úsměv na tvářích malých i velkých.

Po mši svaté bylo také možné před kostelem zakoupit knihu.

Vánoce 2025 - krátké ohlédnutí

Každou adventní neděli rozsvítil průvod dětí s lampičkami za zpěvu písně Ejhle, Hospodin přijde další adventní svíci. Modlitební večer připravili Barča a Jarek Zarbochovi; během setkání jsme si společně připomněli, co se děje při mši svaté. Za tuto pěknou iniciativu jim patří poděkování.

Děkujeme paní Skoupé za krásnou výzdobu kostela, varhaníkům Ivě a Jirkovi Hermanovým, Jaroslavě Stejskalové, zpěvačkám a zpěvákům, všem dobrovolníkům a v neposlední řadě také panu faráři.

V lednu 2026 proběhla v Bořitově Tříkrálová sbírka, kterou každoročně připravuje a organizuje Martina Gulová. I jí patří velké poděkování.

V kostele byl také instalován velký betlém, který bylo možné navštívit i mimo bohoslužby v určených hodinách. O vánoční výzdobu kostela se postarala především paní Skoupá.

Poprvé se v Bořitově na Štědrý den nekonala půlnoční mše svatá; letos byla sloužena v Černé Hoře, kde ji doprovodil tamní chrámový sbor.

Zuzana Odehnalová

Živý Betlém – když se Štědrý den zastaví na orelském dvoře

Jsou tradice, které se časem opotřebují, a pak jsou takové, které s každým rokem nabývají na síle. Živý Betlém na orelsko-farním dvoře patří jednoznačně k těm druhým.

Již více než třicet let se na Štědrý den otevírá brána dvora, aby vpustila všechny, kdo hledají chvíli ztišení a krásu společného prožitku dřív, než usednou ke svým štedrovečerním stolům.

Ani loňský 24. prosinec nebyl výjimkou. Na pódiu, převezaném z blanenských vánočních trhů, se rozehrála humorná divadelní hříčka v podání mladších dětí z farnosti. Tentokrát se příběh točil kolem otázky, k čemu jsou vlastně na světě andělé a co mají na starosti těsně před Štědrým dnem. Malí herci zvládli své role s odzbrojující bezprostředností, která publikum spolehlivě rozesmála – a možná i trochu dojala.

To, co dává Živému Betlému jeho nezaměnitelnou atmosféru, je však především hudba. Zpěváci a muzikanti se každoročně scházejí napříč farnostmi i okolními obcemi –

jsou to lidé, které nespojuje profese, ale společná vášeň a ochota věnovat svůj čas něčemu většímu. Sladit pak přes padesát vystupujících, domluvit termíny zkoušek a nacvičit program tak, aby vše sedělo, vyžaduje ode všech notnou dávku trpělivosti i obětavosti. Zda se výsledek vydařil, mohlo letos posoudit na 300 návštěvníků, kteří zaplnili orelský dvůr.

Pro mnohé z nich je Živý Betlém už neodmyslitelnou součástí Štědrého dne – okamžikem, kdy se zastaví předvánoční shon a otevře se prostor pro něco tiššího, hlubšího.

Chvilí, kdy se člověk nechá nést hudbou, příběhem a blízkostí druhých, ať už vánoční večer slaví jakkoli.

Zvláštní poděkování patří Orlu za zázemí, které je rok od roku profesionálnější a příjemnější. A především děkujeme všem účinkujícím – hercům, zpěvákům i muzikantům –, kteří svým nadšením a talentem každoročně ožívují tajemství betlémské noci. Díky nim se z prostého dvora stává místo, kde vánoční poselství dostává hlas, tvář a zvuk – a kde se k němu může připojit každý, kdo přijde.

-pd-

Sport v naší farnosti žije!

V naší farnosti se už několik let snažíme propojovat nejen duchovní, ale i sportovní a společenský život. Ani letošní rok není výjimkou – od jeho začátku se nám podařilo uspořádat už dvě oblíbené akce, které pomalu přerůstají v tradici.

Aquapark Pasohlávky – leden 2026

Hned v lednu jsme vyrazili do aquaparku v Pasohlávkách. Sešlo se nás kolem třiceti – dospělí i děti – a radost nám udělalo, že se přidali i někteří zpěváci a herci z vánočního Živého Betléma. Dopravu pomohl zajistit Orel svým „orelským speciálem“, děkujeme. V aquaparku si každý přišel na své: děti řádily na tobogánech, dospělí si užívali relaxační bazény a sauny a společně jsme strávili krásné chvíle plné smíchu a dobré nálady.

Lyžování na Stuhlecku – březen 2026

V březnu jsme pak vyměnili plavky za lyžáky a vydali se na Stuhleck do Rakouska. Tentokrát nás bylo osmnáct a počasí nám vyšlo náramně – celý den svítilo sluníčko, sníh byl výborný a na sjezdovkách panovala skvělá atmosféra. Ať už zkušenější lyžaři nebo začátečníci, všichni jsme si to užili a načerpali energii na další týden.

Obou akcí se s námi zúčastnil i otec Jan, těší nás, že má sportovního ducha. 😊 Je vidět, že farnost není jen setkání během mše – je to živé společenství, kde se setkáváme i na horách nebo u vody.

Vypadá to, že sportovní akce v naší farnosti se stávají pěknou tradicí.

-pd-

A pokud v ní budeme příští rok pokračovat – a to doufáme – rádi vás mezi sebou přivítáme. Nemusíte být žádní sportovci, stačí chuť strávit společně příjemný den. Tak se nebojte a přidejte se k nám!

Spolčo - když 2025 končí a 2026 začíná

Závěrečné vánoční setkání našeho spolča obvykle probíhá formou **soutěžního kvízu**. Tentokrát jsme náš závěrečný díl trochu vylepšili a zmodernizovali. Uspořádali jsme pro naši mládež soutěž „**Máme rádi Česko Spolčo**“.

Klasické úkoly, které znáte z televizního zábavného pořadu, dostaly trochu jiný kabát. Namísto oblíbených hitů českých interpretů měli mladí za úkol poznat známé křesťanské písně, na slepé mapě pak správně umístit významná poutní místa našeho kraje. Nesměla chybět ani pověstná tikající bomba, která však v kombinaci s rychlým

proudem vědomostních otázek nevyvedla naši mládež z míry. Jak už to ve hře bývá, o vítězném týmu nakonec nerozhodly jen znalosti, ale i trochu toho štěstí při závěrečném točení kolem štěstí. I když byl souboj napínavý do poslední chvíle, hlavním cílem nebylo vyhrát, ale společně se zabavit a dozvědět se něco nového.

Po vánočních svátcích jsme se znovu potkali až na konci ledna, na společném **filmovém večeru**. Film „Dlouhá cesta“, který jsme vybrali, není jenom

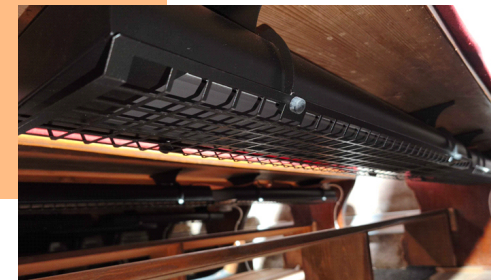
klasickou teenagerskou romancí, ale inspirativním příběhem o proměně člověka, o víře a o tom, že náš život se neměří jeho délkou, ale tím, jak hluboce dokážeme milovat a jaký dopad zanecháme v srdcích

ostatních. I nad těmito myšlenkami jsme se společně zamýšleli v závěrečné diskuzi. Samozřejmě při tom muselo kakao téct proudem a popcorn se baštil po celých pytlích. 😊

B. Zarbochová

Topení v lavicích Bořitov

V prosinci loňského roku byla v kostele sv. Jiří v Bořitově instalována nová topná tělesa do lavic.

Jedná se o 40 kusů topných panelů FENIX ECOSUN CH 04, které zajišťují příjemnější tepelný komfort zejména během zimních bohoslužeb. I když kamenný románský kostel nelze vytopit „jako v lázních“, rozdíl je při pobytu v lavicích znatelný a prostředí je pro společné slavení liturgie podstatně přívětivější.

Celkové náklady na realizaci činily necelých **150 000 Kč**. Srdečně děkujeme Jihomoravskému kraji za poskytnutou dotaci ve výši 100 000 Kč, stejně tak panu Ing. Josefu Kánskému (technik

stavebních investic z děkanátu) za asistenci spojenou s vyřízením žádosti. Část financí byla pokryta také z přeplatku předloňské sbírky na věžní hodiny ve výši 12 300 Kč. Zbývající prostředky byly postupně získány z dobrovolných sbírek farníků.

Velké poděkování patří všem, kteří se zapojili do montáže svépomocí a věnovali svůj čas i práci tomuto dílu. Díky jejich ochotě a nasazení se podařilo ušetřit náklady na instalaci.

Pro zajímavost:

Jeden panel má příkon 400 W, celkem tedy $40 \times 400 \text{ W} = 16 \text{ kW}$.

Při nedělní mši s provozem 1,5 hodiny činí spotřeba:

$16 \text{ kW} \times 1,5 \text{ hod} = 24 \text{ kWh}$

Při orientační ceně 5 Kč za kWh vychází jedna taková bohoslužba **přibližně na 120 Kč za elektřinu**.

Novoroční koncerty scholy Natanael opět rozezněly naše kostely

Začátek ledna již tradičně patří **novoročním koncertům**, které pořádá **schola Natanael z Dlouhé Lhoty** ve spolupráci s místními mateřskými školami. Letos se uskutečnil již několikátý ročník těchto oblíbených setkání, která se stala pevnou součástí závěru vánoční doby v naší farnosti.

Dva koncerty, dvě místa, jedna radost

První koncert se konal v úterý 6. ledna v kostele sv. Martina v Blansku, kde se ke schole přidaly děti z MŠ Divišova. O několik dní později, v neděli 11. ledna, se tentýž program přenesl do kostela sv. Bartoloměje na Dlouhé Lhotě, tentokrát s účastí dětí z MŠ Býkovice a MŠ Brťov-Jeneč.

Koncept koncertů je promyšleně jednoduchý a přitom účinný. Schola

Natanael a děti z mateřských škol vystupují střídavě se svými vlastními písněmi a v závěru se spojují ke společnému zpěvu vybraných skladeb. Repertoár zahrnuje jak křesťanské písně, tak světské melodie – mezi nimi například oblíbený Čas zastavit čas od Julie Slováčkové. Tato pestrá skladba programu oslovuje široké publikum a dává prostor jak duchovnímu rozměru, tak čisté radosti z hudby a zpěvu.

Kouzlo prostoru a společného zpěvu

Nemalou zásluhu na jedinečné atmosféře koncertů mají samotné kostely. Klenby chrámových lodí dodávají hudbě slavnostní zvuk a vytvářejí prostředí, které je zároveň tajemné i povznášející. Když se v těchto prostorách spojí hlasy mladých zpěváků ze scholy s nejmenšími dětmi ze školek, vzniká něco opravdu výjimečného – okamžiky plné upřímnosti a bezprostřednosti, které se dotýkají srdce každého posluchače.

Celý program doprovází hudební uskupení muzikantů z Bořitova, které dodává koncertům profesionální zvukový základ. Od kláves přes kytary, harmoniku a saxofon až po cajon – pestrá paleta nástrojů obohacuje zpěv a dodává jednotlivým písním osobitý charakter.

(pro zájemce - koncerty jsou zaznamenané na YT kanále scholy - Schola Natanael - Dlouhá Lhota)

Plné kostely a vděčné obecenstvo

Oba koncerty se těšily hojně návštěvnosti. Kostely byly zaplněny do posledního místa rodiči, prarodiči, příbuznými dětí i širokou veřejností. Je krásné vidět, jak tyto akce propojují farní společenství s rodinami z okolí a přivádějí do kostelů i ty, kteří by jinak možná nepřišli. Novoroční koncerty se tak stávají nejen hudebním zážitkem, ale i příležitostí k setkání a sdílení radosti na prahu nového roku.

Poděkování

Na závěr patří velké poděkování všem, kdo se na přípravě a průběhu koncertů podíleli. Děkujeme zpěvákům scholy Natanael za jejich nasazení a krásný zpěv, hudebníkům z Bořitova za skvělý doprovod a učitelkám z mateřských škol – MŠ Divišova v Blansku, MŠ Býkovice a MŠ Brťov-Jeneč – za trpělivou přípravu těch nejmenších účinkujících. Poděkování si zaslouží i zvukař, díky jehož práci zněla hudba v obou kostelech skvěle, a samozřejmě všechny děti, které svým vystoupením rozdávaly radost. Těšíme se na další ročník!

Modernizace technického vybavení kostela v Bořitově

Římskokatolická farnost Bořítov podala žádost o dotaci u Jihomoravský kraj na modernizaci technického vybavení kostela sv. Jiří, konkrétně na obnovu ozvučovacího systému a instalaci nových číselníků pro zpěv.

Současné ozvučení je již dlouhodobě nevyhovující. Používané mikrofony jsou technicky zastaralé a při manipulaci dochází k rušivým zvukům, které zhoršují srozumitelnost mluveného slova i hudebního doprovodu. Stávající zesilovací technika neumožňuje potřebnou úpravu zvuku v akusticky náročném prostoru chrámu, což se projevuje vznikem zpětné vazby, rezonancemi a nerovnoměrnou slyšitelností v různých částech kostela.

Projekt proto počítá s instalací **moderního digitálního mixážního pultu** s možností přesného nastavení zvuku, použitím zónového zesilovače a doplněním reproduktorů tak, aby bylo možné samostatně regulovat hlasitost v hlavní lodi, sakristii i dalších částech objektu. Součástí je také **výměna mikrofonů** za kvalitní směrové a kondenzátorové typy vhodné pro mluvené slovo i zpěv.

Další část projektu řeší instalaci **dvou nových digitálních ukazatelů čísel zpěvů**, které budou dobře viditelné z různých míst kostela.

Věříme, že se díky této modernizaci podaří odstranit potíže, které mnozí z nás při bohoslužbách vnímáme – **horší srozumitelnost kázání, kolísající hlasitost nebo obtížné sledování čísel zpěvů**. Naším přáním je, aby se každý, kdo do kostela přijde, mohl plně soustředit na liturgii a společné slavení, bez rušivých technických nedostatků. O dalším vývoji žádosti a případné realizaci vás budeme průběžně informovat.

-oe-

Nové lavice v kostele Bořítov

V dubnu 2024 jsme měli převzít **velmi zachovalé kostelní lavice z kaple v rakouském Gablitzu**, které nám byly přislíbeny po předchozí dohodě. Těsně před plánovaným odvozem však došlo k nečekanému zvratu. Místní iniciativa prosadila znovuotevření řízení o památkové ochraně objektu a příslušný úřad dočasně zakázal jakékoliv změny na kapli i jejím vybavení. Celá záležitost se začala řešit soudní cestou.

Podle informací od sestry Barbary Geißinger, provinciální představené kongregace, která je vlastníkem kaple, jejich právní zástupce považuje tento postup za nesprávný. Přesto je až do konečného rozhodnutí soudu zakázáno lavice převézt. Odhad délky řízení bohužel není znám – může trvat i delší dobu.

K březnu 2026 zatím nedošlo k žádné změně a stále čekáme na výsledek soudního rozhodnutí. Věříme, že se situace vyřeší příznivě, ale nejsme schopni odhadnout, kdy to bude.

Současné lavice v našem kostele jsou již ve velmi špatném technickém stavu, zejména pódium pod nimi je místy poškozené (také kvůli stěhování při renovaci fresek), takže lavice jsou nakloněné a sezení není pohodlné. Pokud by se do poloviny letošního roku situace nijak neposunula, budeme nuceni řešit alespoň obnovu stávajícího pódia, aby bylo možné lavice bezpečně a rovně usadit.

Prosíme vás o trpělivost a také o modlitbu, aby se celá záležitost podařila co nejdříve vyřešit.

-oe-

Radostná únorová jubilea v černohorské farnosti

V únoru jsme v černohorské farnosti prožili dvě krásná a významná jubilea.

Paní **Edita Kreutzerová** oslavila své **80. narozeniny!** Je pro naši farnost skutečným darem – vždy usměvavá, ochotná pomoci a povzbudit. Její energie a obětavost jsou pro mnohé z nás inspirací. Děkujeme jí za vše, co pro farnost s láskou dělá!

Společně s ní jsme také popřáli i **o. Janu Klímovi** k jeho narozeninám. Děkujeme za jeho službu a přejeme mu dostatek sil do všech dalších plánů!

Petra Bajerová

Oslava narozenin a kněžského jubilea

V neděli 8. února 2026 jsme se na Orlovně v Bořitově společně sešli při milé příležitosti – **oslavě 60. narozenin a 25 let kněžské služby otce Jana Klímy.** Setkání proběhlo v přátelské a srdečné atmosféře, nechybělo společné povídání, vzpomínky ani hudba.

Hudební doprovod na začátku zajistil Luděk Strašák, později se přidali také hosté z předchozí farnosti otce Jana, kteří zahráli na akordeony a postarali se o další veselou hudební část večera.

Otci Janovi přejeme do dalších let pevné zdraví, radost z kněžské služby a Boží požehnání do každého dne.

Křížová cesta v Černé Hoře

V neděli **1. března** a také **15. března** jsme se v Černé Hoře společně modlili křížovou cestu. Na následujících fotografiích přinášíme krátkou vzpomínku na toto setkání. Radost nám udělala také první březnový den návštěva našeho bývalého pana faráře **o. Jana Nekudy**.

-pd-

Zprávy z Brněnské diecéze

V letošním roce nás čeká mimořádná událost – slavnost blahořečení kněží **Jana Buly** a **Václava Drboly**. Oba byli v 50. letech minulého století popraveni komunistickým režimem v souvislosti s tzv. babickým případem. Jejich život a věrnost víře i v těžké době jsou dodnes silným svědectvím.

Slavnost blahořečení se uskuteční v **sobotu 6. června 2026** v areálu Brněnské výstaviště v Brně. Očekává se účast poutníků z celé diecéze i z dalších míst republiky. Hlavním celebrantem slavnostní mše svaté bude vatikánský kardinál Michael Czerny, který přijede jako zástupce Svatého stolce.

Program dne je připraven přibližně **od 8.00 do 18.00 hodin**:

- 8:00 – 9:00** – příchod a příjezd na výstaviště
- 9:30 – 11:40** – dopolední kulturně-duchovní program
- 11:45 – 14:15** – polední pauza, dětský program na pódiu
- 14:15 – 14:30** – příprava na slavnostní mši svatou
- 14:30 – 16:30** – slavnostní mše svatá
- 16:30 – 18:00** – závěr dne – možnost uctění ostatků nových blahoslavených a koncert na venkovním pódiu

Na tuto slavnost je nutná **bezplatná registrace předem**, která slouží jako vstupenka a pomáhá organizátorům s přípravou celé akce. Podrobné informace o programu i možnost registrace najdete na webových stránkách: www.buladrbola.cz

Srdečně zveme všechny farníky, rodiny i jednotlivce, aby se této výjimečné události zúčastnili. Blahořečení je významným okamžikem nejen pro naši diecézi, ale i pro připomínku nedávné historie církve u nás a pro povzbuzení ve víře pro dnešní dobu.

-oe-

Věrnost pravdě Síla lásky Moc odpuštění

**BULA
DRBOLA**

**SLAVNOST
BLAHOŘEČENÍ**

Jan Bula a Václav Drbola
První mužedníci moderní české historie

6. června 2026
Areál brněnského výstaviště

Rezervace vstupenek:
www.buladrbola.cz

Brněnská
diecéze

Věděli jste, že...

Římští poutníci

Před Vánocemi jsme se vydali na putování do Říma s dalšími 22 poutníky pod vedením pana Šustry. Někteří z nás letěli poprvé letadlem, byl to zážitek. Sice jsme viděli jen mlhu a místy byly i turbulence, ale na zpáteční cestě jsme si to vynahradili pohledem na moře, hory a na západ slunce.

Svatopetrské náměstí z kopule z Baziliky sv. Petra

Je vidět Svato-petrské náměstí a dále Andělský hrad a další stavby v dálce, také zahrady, které jsou kolem. Až jsme se pokochali výhledem, sešli jsme dolů k výtahu. Na střeše jsme viděli sochy měřící 5 metrů. Dole pod Bazilikou je krypta, kde jsou pohřbeni papežové a také sv. Petr. Jan Pavel II. je pohřben nahoře v Bazilice sv. Petra a papež František v Bazilice Santa Maria Maggiore.

V Římě jsme prošli všemi **čtyřmi Svatými branami**: v Bazilice Svatého Pavla za hradbami, Santa Maria Maggiore, sv. Petra ve Vatikánu a v Lateránské Bazilice. Svatá brána symbolizuje Krista a jeho milosrdenství. Abychom získali odpuštění, měli bychom být v ten den na mši svaté, neměli bychom mít žádný hřích a modlit se Věřím v Boha, Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva otci a na úmysl Svatého otce.

V Bazilice svatého Petra ve Vatikánu vede do kopule 551 schodů. Někteří z nás jeli výtahem a pak šli 320 schodů. Schody se nacházejí přímo v kopuli, je tam úzký a šikmý prostor. Výhled úplně shora byl nádherný.

Účastnili jsme se **generální audience u papeže Lva XIV.** a viděli ho zblízka. Papež v Papamobilu projíždí celým náměstím, jsou tam sektory, ve kterých sedí lidé. Když vidí malé dítě, tak je vezme do náruče, dá mu křížek na čelo nebo mu podá ruku. Měl promluvu, kterou jsme si pustili na mobilu z TV Noe a slyšeli v překladu česky.

Bazilika sv. Petra ve Vatikánu

Promluva byla hlavně o tom, že bychom se neměli tolik zabývat materiálními věcmi, tlakem na výkon a honbou za úspěchem, ale udělat si čas na blízké a že skutečný poklad se nachází v Bohu. Papež také zdraví lidi z různých zemí v různých jazycích - Česko zdravil v polštině.

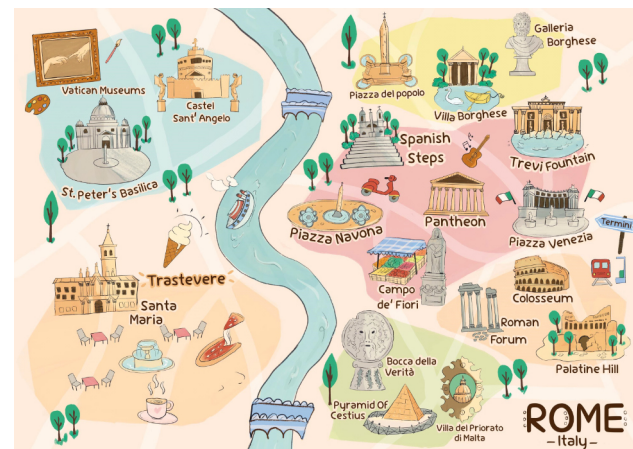

Bazilika sv. Pavla za hradbami

Navštívili jsme místa jako **Tre Fontane** (Tři prameny), kde byl sťat svatý Pavel. Na místě jsou kameny, po kterých šel na popravu a v kostele jsou tři studny (vyschlé) v místech, kde se jeho hlava dotkla země. Ve vedlejším kostele je vězení, ve kterém byl uvězněn. Nachází se v kryptě.

Fontána di Trevi

Také jsme byli v **Bazilice Svatého Kříže Jeruzalémského**, který byl titulárním kostelem kardinála Miloslava Vlká. V této bazilice jsou významné relikvie spojené s Kristovým křížem a nachází se zde kopie Turínského plátna.

Dále jsme viděli Koloseum, Fontánu di Trevi, Španělské schody, náměstí Piazza Navona, kde se nacházejí tři fontány a kostel sv. Anežky. Ve večerních hodinách jsme procházeli kolem vykopávek, např. kolem Forum Romanum (kdysi náměstí).

Ochutnali jsme také místní pizzu a hlavně pistáciovou a vanilkovou zmrzlinu. Také jsme se svezli na kolotoči na velkých koních. Po Římě nás provázely sestry z řeholního společenství Společnost sester Ježíšových a také pan Šustr. Patří jim velké poděkování, protože jsme navštívili spoustu míst a dozvěděli se hodně informací.

Až na pár dešťových přeháněk první a poslední den bylo krásné počasí, svítilo sluníčko. Řím byl vánočně vyzdobený, v kostelích byly umístěné betlémy.

Ubytování jsme byli v **Poutním domě Velehrad**. Ubytování všem doporučujeme, všichni jsou moc příjemní. Do bazilik a na audienci se prochází přes bezpečnostní rámy, je nepříjemné, když začnou pípat a člověk musí řešit, co má u sebe kovového. Naštěstí se to vždy vysvětlilo i za pomoci ostatních poutníků. Řím je město, které stojí za návštěvu, všechny stavby jsou obrovské a člověk si to uvědomí, až tam skutečně stojí a vidí ten veliký prostor, nádhernou výzdobu fresek, zdobných prvků, soch, oltářů a dalšího.

Zuzana Odehnalová

Sagrada Familia

V únoru letošního roku jsem měl možnost navštívit v Barceloně chrám, o kterém se často mluví jako o „nejznámějším nedokončeném kostele světa“ – **Sagrada Família**. Po mnoha desetiletích výstavby se dnes tato bazilika výrazně blíží svému dokončení. Přesto na člověka nepůsobí jako staveniště, ale jako živý chrám – místo modlitby, ticha a úžasu.

Autorem návrhu je Antoni Gaudí, který této stavbě zasvětil poslední léta svého života. Když vstoupíte dovnitř, rychle pochopíte, že nejde jen o architektonickou zajímavost.

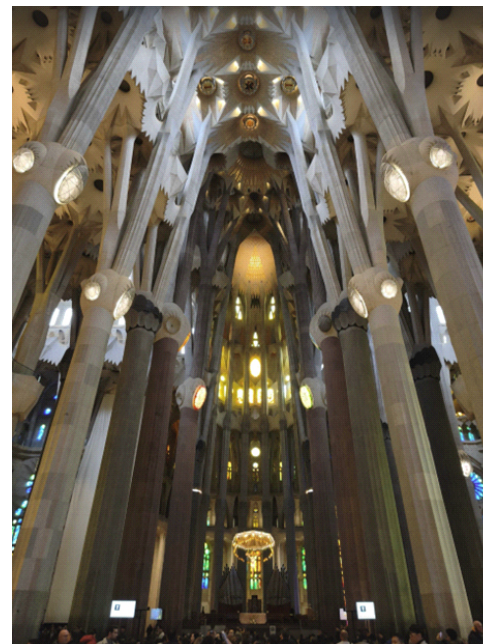

Gaudí nechtěl postavit pouze velkolepou budovu, ale vytvořit prostor, který bude **srozumitelně vyprávět základní poselství křesťanství**. Celá stavba je promyšlená jako obraz dějin spásy.

Fasády chrámu představují klíčové okamžiky Kristova života – **Narození, Umučení a Slávu**. Zvláště působivá je fasáda Umučení, jejíž strohost a tvrdost linií odpovídá dramatickým událostem Velkého pátku. Naproti tomu fasáda Narození je plná detailů, přírodních motivů a radosti ze života.

Člověk zde může doslova „číst“ evangelium v kameni.

Interiér připomíná les – sloupy se větví jako stromy a světlo proudí barevnými vitrážemi shora dolů. Gaudí vycházel z přírody a snažil se, aby prostor působil přirozeně a klidně. Světlo zde hraje zásadní roli – během dne se proměňuje a vytváří velmi silnou atmosféru, která vede alespoň na chvíli ke ztišení.

Zajímavý je i způsob financování. Chrám je od počátku budován **výhradně z darů a z příspěvků návštěvníků**. Nejde o státní projekt, ale o dílo, které vzniká díky podpoře lidí z celého světa. I dnes je výstavba hrazena především ze vstupného a darů, takže každý, kdo si vstupenku koupí, vlastně přispívá na jeho dokončení.

V době, kdy se často mluví o tom, že Evropa ztrácí své křesťanské kořeny, působí tato stavba jako zajímavý protipól. Více než sto let trvající výstavba ukazuje, že některé věci prostě potřebují čas a trpělivost. Gaudí věděl, že dokončení sám neuvidí, přesto pracoval s velkou pečlivostí a vizí do budoucna.

Pro mne osobně nebyla návštěva jen turistickým zážitkem, ale silnou zkušeností. Člověk si zde znovu uvědomí, jak může být architektura promyšlená do detailu a jak dokáže spojit víru, umění i lidskou vytrvalost.

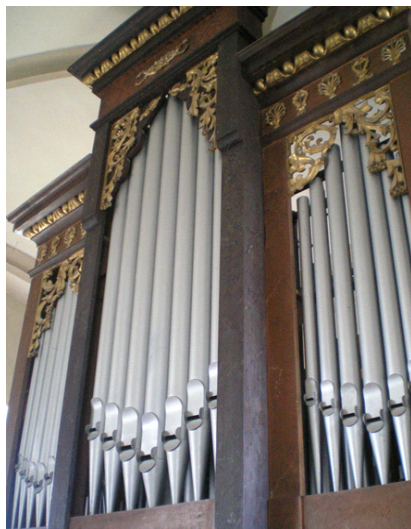
Varhaníkem v proměnách času

Dostala se mi nedávno do rukou krátká publikace s podnětnými myšlenkami o varhanní službě. Ráda bych také přidala svou zkušenost, zároveň zavzpomínala na začátky a povzbudila další generaci k zapojení se do hudebního doprovodu při liturgii.

První vzpomínky sahají do doby, kdy byl v Bořitově varhaníkem pan Kotouček. Pamatuju si ho matně, ale jeho odkaz stále žije (nejen) v notách pro sborové písně, které ve velkém počtu přepsal a upravil do jednodušší podoby. Po jeho smrti v prosinci 1990 převzala varhanní službu moje mamka (hraje obětavě dodnes) a bratranec Pavel. Z této doby si vybavím nejvíc zpívání v chrámovém sboru a májové pobožnosti, na které mě mamka brávala s sebou. V této době jsem také poprvé na varhany zahrála „veřejně“, co by rodilá klavíristka, Bachův Temperovaný klavír.

Od roku 2000 vyvstala potřeba doplnit stav a doprovodit chrámový sbor a tak jsem se začala postupně učit hře na varhany, nejprve jako samouk.

Řekla bych, že jsem se nejvíce naučila za působení P. Řehoře, kdy jsem měla možnost chodit hrát i několikrát do týdne a o co víc jsem hrála, o to víc rostlo nadšení a varhanní hudba si mě naprosto získala.

V roce 2004 byly v Blansku žehnány nové varhany a při té příležitosti pozváni varhaníci z blanenského děkanátu. Byl to pro mě asi takový mezník, protože do té doby jsem se brala za někoho, kdo se učí, kdežto od tohoto okamžiku jsem byla varhaníkem jmenovaná. A protože jsem toužila po zdokonalení a vzdělání, následovaly roky studia hry na varhany, zejména v umělecké škole v Brně, varhanní

kurzy ve Slavkově u Brna a v Třebíči a duchovní cvičení pro varhaníky a chrámové zpěváky na Velehradě. Čímž chci jen říct, že možností pro růst a setkávání je mnoho a ať už se člověk stane varhaníkem „z nutnosti“ (samozřejmě pokud má základní hudební předpoklady) nebo podvědomě cítí, že je varhanní hudbou přitahován, stačí najít v sobě odhodlání a vytrvat.

Když ještě jednou vzpomenu na začátky, byly doby, kdy jsem se přede mší cítila za hracím stolem jako na skokanském můstku.

Dnes už je větším stresem to, jestli se vypravíme a přijedeme včas, jestli najdu rychle noty, které zrovna potřebuju nebo jestli v případě hry na klávesy bude fungovat vše, co má (anebo například když při otáčení stránky varhanního doprovodu jedním letným dotykem na tabletu nechtěně vypnu Jirkův oblíbený Hauptwerk, zrovna uprostřed svatováclavského chorálu).

Co naopak zůstává stále stejné, je to, co varhanická služba obnáší. Kromě aspoň základní znalosti o stavbě varhan a znalosti liturgie nutnost zvládat několik činností

dohromady - koordinovat ruce a nohy, sledovat noty a současně dění u oltáře, rejstříkovat, zpívat sloky (nebo verše žalmu) napsané pod notami, občas během doprovodu otočit list, zadat na displeji číslo písně... Dalším předpokladem je určitě i ochota k oběti (především času).

A za co jsem při varhanní službě vděčná? Kromě toho, že ji můžu vykonávat a že ji sdílíme s manželem (mimochodem poznali jsme se právě na varhanním kurzu v Třebíči), za podporu Otce Jana, za členy sboru, kteří si i v nabitém kalendáři najdou čas na zkoušky a společné chvíle, za modlitby při zpěvech za zemřelé, za to, že hudba dokáže vyjádřit ještě víc než slova, za hudbu jako dar.

Iva Hermanová

Vzpomínka na P. Obrdlíka

Ráda bych zavzpomínala na kněze, který, ač působil v Bořitově krátkou dobu, zanechal v mnoha srdcích milou vzpomínku.

P. Karel Obrdlík, vysvěcený roku 1973, přišel v listopadu 1975 po úmrtí místního kněze P. Vladimíra Chromého. První mši svatou sloužil o svátku Všech svatých. Byla to mladá krev, plná elánu, radosti a svěžesti. Zakrátko dokázal bořitovskou farnost probudit a oživit. Jeho jasný hlas mně stále zní v uších, i po tolika letech. Po jeho příchodu se moje maminka, paní Růžena Janíčková, začala starat o výzdobu a úklid kostela. S láskou a obětavostí vykonávala tuto službu 27 roků, za působení P. Josefa Dvořáčka, nástupce P. Obrdlíka.

♡ *Zlatá svatba* ♡

Letošní únor je pro nás s manželem významný, naplněný láskou a vděčností, protože 28. února si připomínáme 50 let společného života. Náš svatební den připadl letos opět na sobotu, a tak jsme mohli poděkovat za Bohem požehnané roky při mši svaté, kdy jsme vzpomínali i na P. Obrdlíka, jehož prostřednictvím spojil Bůh naše životy.

Zakrátko, v květnu 1976, byl P. Karel povolán do Třešti. Následovaly další farnosti – Babice, Blansko, Zbýšov. V současné době působí již 18 let v Dolních Kounicích a jistě na nás pamatuje v modlitbách, stejně jako my na něho.

manželé Věra a František Mikuláškoví

Papež Lev XIV. vyhlásil Rok svatého Františka

Od 10. ledna 2026 do 10. ledna 2027 jsou věřící vyzváni, aby se po vzoru svatého Františka z Assisi stali vzorem svatého života a šířili Boží pokoj. Apoštolská penitenciárie pro tento rok uděluje mimořádné odpustky.

František (1182 – 1226) byl italský kazatel a zakladatel řádu františkánů, který se stal symbolem skromnosti, pokoje a lásky ke všemu stvořenému.

Narodil se v Assisi do bohaté rodiny obchodníka s látkami a už v mládí se těšil výsadám a blahobytu vyšší třídy. Jeho životní cesta se však dramaticky změnila po zkušenostech s válkou a nemocí, což jej dovedlo k hlubokému vnitřnímu obratu. František se vzdal veškerého majetku a začal žít v naprosté chudobě, aby následoval Krista a hlásal evangelium s důrazem na pokoru a službu druhým.

Jedním z klíčových momentů Františkova života bylo setkání s malomocným mužem, kterého původně odmítal z důvodu strachu. Toto setkání ho proměnilo natolik, že se rozhodl veškerý svůj život zasvětit péči o nemocné a chudé. Je znám také pro svůj vztah k přírodě – František považoval zvířata, rostliny a celou přírodu za Boží dílo. Jeho proslulé „Kázání ptákům“ a „Píseň bratra slunce“ (či „Chvalozpěv stvoření“) oslavují krásu a harmonii světa.

V roce 1209 založil řád menších bratří (františkáni) a v roce 1212 pomohl svaté Kláře z Assisi založit ženskou větev řádu, klarisky. Jeho radikální chudoba, pokora a láska k bližním byly neobvyklé i pro jeho dobu a přitahovaly mnoho následovníků. Roku 1224 byl František během modlitby na hoře La Verna označen stigmaty – znaky Kristova umučení, které nesl až do své smrti.

Svatý František z Assisi zůstává inspirací i v naší moderní době, kdy čelíme přírodním katastrofám, jako jsou povodně, a politické a válečné

konflikty ve světě. Jeho postoj k přírodě nás vybízí k větší úctě a ochraně životního prostředí – připomíná nám, že naše planeta je naším společným domovem, který bychom měli s láskou a respektem udržovat pro budoucí generace. Františkova láska k pokoji a snaha o usmíření nás mohou inspirovat k hledání nenásilných řešení konfliktů, ať už jde o rodinné spory nebo globální krize. Jeho víra v bratrství a solidaritu, i přes vlastní utrpení a nemajetnost, může být příkladem v době, kdy často vnímáme společnost jako roztržštěnou a individualistickou.

Modlitba před křížem

Nejvyšší, slavný Bože,
osvěť temnotu mého srdce
a dej mi pravou víru,
pevnou naději,
dokonalou lásku,
hlubokou pokoru,
rozum a poznání,
abych plnil tvé pravé a svaté nařízení.
Amen.

Modlitba „Absorbeat“

Ať uchvátí, prosím, Pane,
ohnivá a sladká moc tvé lásky mou duši
skrže všechno, co je zde pod nebem,
abych zemřel láskou k tvé lásce.

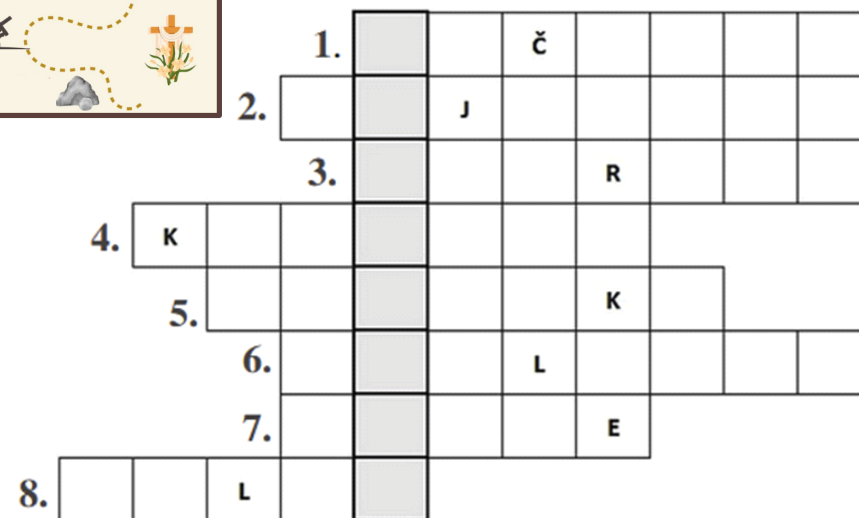

Barbora Zachovalová

Pro pobavení

Jakým slovem se také nazývá Svatý týden?

1. Název jídla z naklíčeného hrachu
2. Tradiční symbol Velikonoc - mládě malého polního savce
3. Název středy před Velikonocemi
4. Květy vrby, které se na Květnou neděli světí v kostele
5. Symbol nového života
6. "Cop" z vrbových proutků
7. Symbol vzkříšení Krista
8. Označení pátku, kdy byl Kristus ukřižován

Oprava a omluva z minulého čísla

V minulém čísle farního zpravodaje jsme otiskli báseň Medvídek plyšový od pana Václava Navrátila. Při přepisu textu bohužel došlo k několika chybám – v závěru básně chybělo jedno slovo a objevily se i drobné nepřesnosti v interpunkci.

Zároveň jsme opomenuli uvést autorství doprovodné ilustrace. Ilustraci vytvořila **Jana Hejlová**, za což jí patří naše poděkování.

Autorovi básně, ilustrátorce i čtenářům se za tyto chyby omlouváme. Na webových stránkách farnosti je k dispozici opravená verze.

Děkujeme všem autorům, kteří svými příspěvky pomáhají tvořit náš farní zpravodaj. A kdyby někdo další přemýšlel, že by také něco napsal do **připravovaného letního čísla** – směle do toho! Rádi uveřejníme váš příběh, zamyšlení, tip nebo povzbuzení. Příspěvky posílejte na známou adresu zpravodaj@farnostboritov.cz.